



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

# ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 01. szám

2020. július 27

## Kovácsoljunk!



Valamiért nem az osztályadalmi pangás jut eszembe az uborkaszezonról idén. Mert javában tart ugyan az ubiszüret, ám semmittevésről szó sincs magyarhonban. A napisajtó sem azon töri a billentyűzetét, hogy miről írjon holnapra, legfeljebb azon, hogy kéne úgy megírni, hogy jó legyen. Vagy inkább, hogy ne legyen jó? Példát erre is, arra is találunk, választhatunk kedvűnkre, ám én maradok az uborkánál.

Ami nekem már megint csakis a kovászos. Mármint ötliteres üvegben napon érlelt, majd lehűtött ropogós kovászos uborka, amit Krúdy Gyula is nagyon szeretett. Ezt csak azért jegyeztem meg, hogy legyen valami közös bennünk. A kovász nagyon egyszerű, hiszen vízből és lisztből áll, a kovászos uborka esetén elég egy kenyér darabkája abba az ötliteresbe Hamarosan megindul az

erjedés, a végeredmény magáért beszél. Persze, nem árt bele is harapni, hogy ne csak halljuk, érezzük is, mit mond.

Talán nem véletlen, hogy nyelvünkben a kovász elsősorban összetartó erőt jelent, ami máris ellentmondás. Mert a kovász a kenyér lazítására is szolgál, akkor most a kovászos erjedés összefog, vagy fellazít?



Mert nyilván nem mindegy, hogy a kovász szeretet, vagy gyűlölet. Vagy képmutatás, ami a gyűlöletnél is rosszabb. A képmutató ember – biblikusan szólva farizeus – alattomos, nehéz felismerni, mert bár nem szeret, nem is gyűlöl. Kedvesen köszönt, ha találkozol vele, még az is lehet, hogy szereti a kovászos uborkát, de amint hátat fordítasz neki, már csak az ubi hibáira emlékszik. És ha nem ízlése szerint volt a kovi, azonnal szétkürtöli ország-világ előtt.

Alakoskodik, megjátssza a törvényisztelő embert, amit valahonnan szerzett tekintélye miatt sokan elhisznek. Ha teheti, új és újabb szabályokat állít fel, amivel még az ünnepnapokat is megkeseríti. Gúzsba köt, hogy szabadon táncolhasson a maga képére formált világban. Mindenütt ott van, és az is előfordulhat, hogy magadnak választottad. Mire felismered, hogy kétarcú, már sok kovászoszt megettél vele, és ha szabadulni akarsz, hálátlan és hűtlen leszel, amiért kirekesztés lehet osztályrészed.



Megoldás? Ki kell önteni a maradékot! Ne sajnáljuk, különben úgy járhatunk, mint Krúdy Szindbádja, aki élete végén jött rá, hogy sem az asszonyok, sem a lakomák nem voltak olyan szépek és jók, ahogyan emlékei mutatták. Tehát nosza, készítsünk új kovászt, de csak szabadon, ahogyan szívünk és lelkünk diktálja. Kevés szabályt állítsunk fel, de azt tartsuk is be, és ne válogassunk sokat, igazán jó ízű kovászos lehet a nagyobb, kissé sárgálló uborkából is. Nem baj, ha a kenyérdarabka sem mai már, sőt, néha jobb a tegnapi, mint a mai, és aki úgy szereti, ízesítheti a kapor mellett például fokhagymával is.

Dolhai József





## Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A következő számunk augusztus 10-én jelenik meg.

### HUMORSAROK

#### FIFTI-FIFTI

A matektanár meg akarja tréfálni az osztályt, és elmond egy feladványt: ha ez a terem hét méter hosszú és hat méter széles, a fal fehér és csíkos nadrág van rajtam, akkor hány éves vagyok?

Nagy csend, majd Móricka jelentkezik: 42 éves teccik lenni!

– Honnan tudod – lepődik meg a tanár – tényleg annyi vagyok.

– Hát – kezdi Móricka – vagy egy félőrült bátyám, ő 21...



#### TITOKTARTÁS

Beszélget az amerikai, az orosz és a magyar titkosrendőr, hogy melyikük tudja jobban megtartani a titkot.

– Én a feleségemmel egy irodában dolgozom, de nem tudja, mit csinállok, nem is érdekli. Én sem tudom, ő mit csinál, nem is érdekel – szól az amerikai.

– Az semmi – kontráz az orosz – én egy íróasztalnál dolgozom a feleségemmel, de nem tudom, mit csinál, nem is érdekli. És ő sem tudja, mit csinállok, nem is érdekli.

Erre csak legyint a magyar: én egyedül dolgozom az irodában, nem tudom, mit csinállok, és nem is érdekel...

Balogh Attila